

A Fővárosi Ítéltábla Pécsen, a 2017. évi március hó 14. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta az alábbi

ítéletet:

A másodfokú bíróság az adócsalás büntette miatt **vádolt** ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 11.B.630/2014/60. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy a vagyonekbeírás összege helyesen 305.765.546 (háromszázötmillió-hétszázhatvanötezer-ötszáznegyvenhat) forint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 15.875 (tizenötezer-nyolcszázhatvanöt) forint bűnügyi költség megfizetésére az állam részére.

Indokolás

A Fővárosi Törvényszék 11.B.630/2014/60. számú, 2016. február 19. napján kelt ítéletével vádlottat folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette miatt 2 év börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra, valamint 4 év gazdálkodó szervezet vezetése foglalkozástól eltiltásra ítélte, továbbá vele szemben vagyonekbeírást rendelt el.

A törvényszék ítélete ellen a vádlott és védője elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésért jelentettek be fellebbezést. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján a cselekmény minősítésének megváltoztatása mellett a vádlottal szemben kiszabott büntetés helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú bíróság a törvényszék jogorvoslással megtámadott ítéletét a Be.348.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, azt a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontja szerint az iratok tartalma alapján mindössze az alábbiakkal kell helyesbíteni, illetve kiegészíteni:

A vádlott által vezetett **kft1.** által az **kft2** felé kiszámlázott összeg helyesen 1.565.026.850 forint, ennek áfa-tartalma 261.202.808 forint, ebből következően a vádlott által be nem fizetett áfa összege összesen 305.765.546 forint.

A fenti kiegészítéssel és helyesbítéssel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás teljes és

hiánytalan, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a vádlott védekezésével szemben álló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a büntetőeljárási szabályok betartása mellett folytatta le, a tényállást a szükséges mértékben felderítette, a bizonyítékokat feltárta és mérlegelési körébe vonta, így indokolási kötelezettségének is eleget tett.

Az elsőfokú bíróság helyesen vetette el a vádlott büntetőjogi felelősséget tagadó védekezését. Az iratok tartalma alapján pontosan megállapítható, hogy a vádlott a sógornője helyett meghatalmazással vezette az **kft1**-t. Mind a cégiratok, mind pedig a tanúvallomások alátámasztják azt a megállapítást, hogy ténylegesen a vádlott volt az, aki a gazdasági társaság ügyeit intézte, a szerződéseket ő beszélte meg, ő írta alá, ő intézkedett a kft. ügyeiben mind a kifizetések, mind a bevételek tekintetében. E tényeket a vádlott sem tagadta. Azt a vádlotti védekezést, hogy ténylegesen nem ő, hanem egy B. A. nevű személy végezte a közterhekkel kapcsolatosan az ügyintézés, az elsőfokú bíróság helyesen vetette el. A rendelkezésre álló tanúvallomások részben nem igazolják B. A. létezését, részben pedig életszerűtlen, hogy a vádlott egy olyan személyre bízta az általa irányított gazdasági társaság könyvelését, akinek sem személyi adatait, sem elérhetőségét nem ismeri. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság a vádlott B. A.-ra történő hivatkozását helyesen vetette el. Egyebekben pedig a vádlott által vezetett gazdasági társaság, a **kft1** forgalma - bevétele és kiadása - tekintetében a rendelkezésre álló bizonylatok, számlák a tényállást kellő mértékben alátámasztották.

A tényállás pontosítására a másodfokú eljárásban azért volt szükség, mert a vádiratban és az elsőfokú bíróság ítéletében az **kft2** felé kiállított számlákat tartalmazó táblázat végeredménye - számítási hibára visszavezethetően - téves volt.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére és cselekményét is az anyagi jogszabályoknak megfelelően minősítette. Nem értett egyet a másodfokú bíróság az ügyészség azon érvelésével, hogy a 2006. I. negyedévben, valamint a IV. negyedévben megvalósított részecselekmények közötti 9 hónapra figyelemmel azok a folytatólágosság egységébe nem vonhatók. Kétségtelen, hogy a **kft2** tekintetében 2006. I. negyedéve és 2006. IV. negyedéve között hosszabb idő, 9 hónap telt el. Azonban a tényállás 26-33. oldalán található számlák által igazoltan 2006. március 9. és 2006. október 10. napja között 14 másik cég felé a vádlott által vezetett gazdasági társaság folyamatosan állított ki számlákat, melyekkel kapcsolatosan az áfa-befizetési kötelezettségének nem tett eleget. Tekintettel arra, hogy az adócsalás sértettje a költségvetés, így a rendbeliség nem a cégekhez, hanem a bevallási időszakhoz és adónemekhez kapcsolódik. Mindezekre figyelemmel a vádlott esetében a folytatólágosság egysége valamennyi részecselekmény tekintetében megállapítható, így az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a vádlott által elkövetett cselekményt egy rendbeli folytatólágosan elkövetett adócsalás büntetnének.

A büntetés kiszabását meghatározó tényezőket a Fővárosi Törvényszék helyesen tárta fel és azokat súlyuknak megfelelően értékelte. Az elsőfokú bíróság figyelembe vette valamennyi enyhítő körülményként számba jöhető tényezőt. Az időmúlást helyesen értékelte kisebb mértékben a vádlott javára a törvényszék, mert az jelentős részben az ő terhére róható, miután a vádlott az eljárás egy része alatt ismeretlen helyen tartózkodott, így hosszabb időre kivonta magát az eljárás hatálya alól.

Az adóhiány igen nagy mértékére figyelemmel a másodfokú bíróság nem látott olyan indokot, hogy

a törvényi minimumban megállapított büntetést tovább enyhítse, vagy annak végrehajtását próbaidőre felfüggeszse.

A fellebbviteli bíróság pontosította a tényállást a vádlott cége által kiállított számlák összege és a be nem fizetett áfa tekintetében. E pontosításra figyelemmel változott az az összeg, amellyel a vádlott a bűncselekmény elkövetésével gazdagodott. Erre tekintettel az ítélet tábla a rendelkező részben írtak szerint - a tényálláshoz igazítottan - megváltoztatta a vádlottal szemben elrendelt vagyonek Kobzás összegét.

A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott bizonyítási indítványát - amely a rá vonatkozó orvosi iratok beszerzésére vonatkozott - a másodfokú bíróság elutasította, mert azoktól nem várható olyan bizonyíték, amely a büntetőjogi főkérdések eldöntését befolyásolná.

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be.381.§ (1) bekezdésén alapul.

Pécs, 2017. március 14. napján.

Dr. Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr. Tóth Sándor s.k. előadó bíró, Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék 11.B.630/2014/60. számú ítélete a Fővárosi Ítélet tábla 13.Bf.190/2016/14. számú ítéletében írt változtatással 2017. évi március hó 14. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Dr.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelűl:

tisztviselő